

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/501**(2019. gada 25. marts)****par kopīgiem noteikumiem, kas nodrošina kravu autopārvadājumu un pasažieru autopārvadājumu pamatsavienojamību saistībā ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Apvienotā Karaliste 2017. gada 29. martā iesniedza paziņojumu par savu nodomu izstāties no Savienības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 50. pantu. Līgumi Apvienotajai Karalistei vairs nebūs piemērojami no izstāšanās līguma spēkā stāšanās dienas vai, ja tāds nestājas spēkā, no dienas, kad no paziņošanas par izstāšanos apritējuši divi gadi, proti, no 2019. gada 30. marta, ja vien Eiropadome, vienojoties ar Apvienoto Karalisti, vienprātīgi nenolems minēto laikposmu pagarināt.
- (2) Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – attiecībās ar pārējām divdesmit septiņām dalībvalstīm un nepastāvot nekādiem īpašiem noteikumiem – izbeidz visas tiesības un pienākumus, kas izriet no Savienības tiesību aktiem attiecībā uz piekļuvi tirgum, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1072/2009 ⁽³⁾ un (EK) Nr. 1073/2009 ⁽⁴⁾.
- (3) Eiropas Transporta ministru konferences (ETMK) daudzpusējā kvotu sistēma ir vienīgais alternatīvais pieejamais tiesiskais regulējums, kas pēc izstāšanās dienas varētu nodrošināt pamatu kravu autopārvadājumiem starp Savienību un Apvienoto Karalisti. Tomēr, ņemot vērā to, ka ETMK sistēmā pašlaik pieejamo atļauju skaits ir ierobežots un to darbības joma ir ierobežota attiecībā uz aptvertajiem kravu autopārvadājumu veidiem, šī sistēma pašlaik nav piemērojama, lai pilnībā nodrošinātu kravu autopārvadājumus starp Savienību un Apvienoto Karalisti atbilstīgi vajadzībām.
- (4) Tādēļ nolūkā novērst no šīs situācijas izrietošos nopietnos traucējumus, tostarp sabiedriskās kārtības traucējumus, ir nepieciešams izveidot pagaidu pasākumu kopumu, kas kravu autopārvadātājiem un autobusu pārvadātājiem, kuriem atļauja piešķirta Apvienotajā Karalistē, ļauj veikt kravu un pasažieru autopārvadājumus starp Apvienotās Karalistes un pārējo divdesmit septiņu dalībvalstu teritoriju, vai arī no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju, tranzītā šķērsojot vienu vai vairākas dalībvalstis. Lai nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp Apvienoto Karalisti un pārējām dalībvalstīm, šādas tiesības būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka tiek piešķirtas līdzvērtīgas tiesības, un uz tām būtu jāattiecinā konkrēti nosacījumi, kas nodrošina godīgu konkurenci.
- (5) Gibraltārs neietilpst šīs regulas teritoriālās darbības jomā un jebkura atsauce uz Apvienoto Karalisti neietver Gibraltāru.

⁽¹⁾ 2019. gada 20. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 13. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 19. marta lēmums.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravu autopārvadājumu tirgum (OV L 300, 14.11.2009., 72. lpp.).⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

- (6) Tiesības veikt pārvadājumus dalībvalsts teritorijā vai starp dalībvalstīm ir iekšējā tirgus būtisks sasniegums, un pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības un ja nav īpašu noteikumu, kas paredz pretējo, šādas tiesības vairs nav tiem Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā. Tomēr būtu jāparedz pagaidu pakāpeniskas atcelšanas pasākumi, lai ļautu Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem veikt ierobežotu skaitu papildu darbību Savienības teritorijā saistībā ar pārvadājumiem starp Apvienoto Karalisti un Savienību. Ja Apvienotā Karaliste pēkšņi izstājas no Savienības bez izstāšanās līguma, šādiem pasākumiem būtu jāpalīdz novērst satiksmes plūsmu traucējumus, kuri paredzami saistībā ar transportlīdzekļu un to kravu papildu kontrolēm, kā arī novērst apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai. Jo īpaši minētajiem pasākumiem būtu jāpalīdz mazināt spiedienu uz tiem dažiem robežpunktiem, kur šāds apdraudējums visticamāk varētu rasties, jo transportlīdzekļiem nav nekavējoties jāatgriežas. Tiem vajadzētu būt samērīgiem un nevajadzētu dublēt tādu tiesību līmeni, kādas Savienības kravu autopārvadātājiem pienākas saskaņā ar iekšējā tirgus noteikumiem, turklāt šie pasākumi būtu pakāpeniski jāatceļ saskaņā ar šo regulu.
- (7) Ja nebūs īpašu noteikumu, tad Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības izraisītu nopietnus traucējumus, tostarp sabiedriskās kārtības traucējumus, arī pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu jomā. Nolīgums par pasažieru neregulāriem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusiem ⁽⁹⁾ ("*Interbus* nolīgums") ir vienīgais pieejamais tiesiskais regulējums, kas pēc izstāšanās dienas varētu nodrošināt pamatu pasažieru pārvadājumiem ar autobusu starp Savienību un Apvienoto Karalisti. Apvienotā Karaliste kļūs par *Interbus* nolīguma pilnvērtīgu līgumslēdzēju pusi no 2019. gada 1. aprīļa. Tomēr *Interbus* nolīgums attiecas tikai uz neregulāriem pārvadājumiem, un tādēļ tas ir nepiemērots, lai novērstu no izstāšanās izrietošos traucējumus, jo liels skaits personu turpinās censties pārvietoties starp Savienību un Apvienoto Karalisti. Starp *Interbus* nolīguma līgumslēdzējiem pusēm tika panākta vienošanās par tā protokolu, kas attiecas uz regulāriem pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, bet nav paredzams, ka tas stāsies spēkā laikus, lai piedāvātu izmantojamu alternatīvu pašreizējās situācijas risinājumam laikposmā tūlīt pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās. Tāpēc pašreizējie instrumenti attiecībā uz regulāriem un speciāliem regulāriem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu nerisina vajadzības, kas saistītas ar pasažieru autopārvadājumiem starp Savienību un Apvienoto Karalisti. Tāpēc, lai mazinātu būtiskus traucējumus, kas varētu apdraudēt sabiedrisko kārtību, ir lietderīgi atļaut Apvienotās Karalistes pārvadātājiem pārvadāt pasažierus no Apvienotās Karalistes uz Savienību un pretēji, ja Apvienotā Karaliste piešķir ES pārvadātājiem vismaz līdzvērtīgas tiesības. Minētās tiesības, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, būtu jāierobežo un jāparedz uz īsu laikposmu, lai *Interbus* nolīguma protokols par regulāriem pārvadājumiem varētu stāties spēkā un lai Apvienotā Karaliste varētu pievienoties minētajam protokolam.
- Pārrobežu autobusu pārvadājumi starp Īriju un Ziemeļīriju ir īpaši svarīgi kopienām, kas dzīvo pierobežas reģionos, lai nodrošinātu pamatsavienojamību starp kopienām, *inter alia* kā daļu no kopējās ceļošanas telpas. Pasažieru iekāpšanas un izkāpšanas iespēja reģionos abpus robežai nodrošina minēto pakalpojumu dzīvotspēju. Tāpēc Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātāju nodrošināta pasažieru iekāpšana un izkāpšana būtu jāturpina atļaut Īrijas pierobežas reģionos saistībā ar starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu starp Īriju un Ziemeļīriju. Šīs tiesības būtu jāpiešķir uz ierobežotu laikposmu (līdz 2019. gada 30. septembrim), lai varētu ieviest alternatīvus risinājumus.
- (8) Lai atspoguļotu šo pasākumu pagaidu raksturu un neradītu precedentu, šajā regulā paredzēto pasākumu kopuma termiņš būtu jāierobežo, nosakot īsu laika periodu. Attiecībā uz kravu autopārvadājumiem laika ierobežojums tiek noteikts, ņemot vērā iespējamās sagatavošanās darbus pamatsavienojamības nodrošināšanai ETMK sistēmā, un neskarot ne iespējamās sarunas par turpmāku nolīgumu, kurš attiektos uz kravu autopārvadājumiem starp Savienību un Apvienoto Karalisti, un šāda nolīguma stāšanās spēkā, ne arī turpmākos Savienības noteikumus transporta jomā. Attiecībā uz pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem laika ierobežojums tiek noteikts, lai varētu stāties spēkā *Interbus* nolīguma protokols par regulāriem pārvadājumiem, un Apvienotā Karaliste varētu pievienoties minētajam protokolam, kā arī neskarot iespējamu turpmāku nolīgumu par šo jomu starp Savienību un Apvienoto Karalisti.
- (9) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts LES 5. pantā, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (10) Šai regulai būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā un tā būtu jāpiemēro no nākamās dienas pēc tam, kad Līgumi vairs nav piemērojami Apvienotajai Karalistei, ja vien līdz minētajai dienai nav stājies spēkā izstāšanās līgums, kas

⁽⁹⁾ OV L 321, 26.11.2002., 13. lpp.

noslēgts ar Apvienoto Karalisti. Šo regulu jebkurā gadījumā būtu jābeidz piemērot 2019. gada 31. decembrī. Tāpēc pēc minētā datuma Savienība vairs neīsteno tai ar šo regulu piešķirto kompetenci. Neskarot citus Savienības pasākumus un ievērojot tos, minēto kompetenci pēc tam saskaņā ar LESD 2. panta 2. punktu atkal īsteno dalībvalstis. Savienības un dalībvalstu attiecīgās kompetences attiecībā uz starptautisku nolīgumu noslēgšanu autotransporta jomā ir jānosaka saskaņā ar Līgumiem un ņemot vērā attiecīgos Savienības tiesību aktus.

- (11) Kad tas nepieciešams tirgus vajadzību apmierināšanai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, lai atjaunotu līdzvērtīgumu starp tiesībām, ko Savienība piešķirusi Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem, kā arī Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem, un tiesībām, ko Apvienotā Karaliste piešķirusi Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem, tostarp gadījumos, kad tiesības, ko piešķir Apvienotā Karaliste, tiek piešķirtas, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsti vai citādi nav vienlīdzīgi pieejamas visiem Savienības pārvadātājiem, un lai novērstu negodīgas konkurences gadījumus, kuri kaitē Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem.
- (12) Deleģētajiem aktiem būtu jāatbilst proporcionalitātes principam, un tādēļ to noteikumiem vajadzētu būt samērīgiem ar problēmām, kas radušās, nespējot piešķirt līdzvērtīgas tiesības vai radot negodīgus konkurences apstākļus. Šīs regulas piemērošanas apturēšanu Komisijai būtu jāparedz tikai vissmagākajos gadījumos, ja Apvienotā Karaliste nav piešķirusi līdzvērtīgas tiesības Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem vai ja piešķirtās tiesības ir minimālas, vai ja konkurences apstākļi Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem tik ļoti atšķiras no Savienības pārvadātāju konkurences apstākļiem, ka Savienības pārvadātājiem attiecīgo pakalpojumu sniegšana vairs nav ekonomiski izdevīga.
- (13) Pieņemot deleģētos aktus, ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁶⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana. Būtu jānodrošina, ka neviens šāds deleģētais akts nepamatoti neietekmē iekšējā tirgus pienācīgu darbību.
- (14) Regulas (EK) Nr. 1072/2009 un (EK) Nr. 1073/2009 darbības joma būtu uz laiku jāpaplašina, lai tādējādi nodrošinātu, ka Apvienotās Karalistes piešķirtās tiesības Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras ar šo regulu piešķir Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem un autobusu pārvadātājiem, būtu vienlīdzīgi pieejamas visiem Savienības pārvadātājiem. Minētās regulas jau attiecas uz brauciena daļu, kas notiek starp dalībvalsti un trešo valsti jebkuras tās dalībvalsts teritorijā, kura tiek šķērsota tranzītā. Tomēr šādā gadījumā ir jānodrošina, ka Regula (EK) Nr. 1072/2009 attiecas arī uz brauciena daļu tās dalībvalsts teritorijā, kurā notiek iekraušana vai izkraušana, un ka Regula (EK) Nr. 1073/2009 attiecas uz brauciena daļu tās dalībvalsts teritorijā, kurā notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana. Šādas paplašināšanas mērķis ir nodrošināt, ka Savienības pārvadātāji var veikt pārrobežu pārvadājumus uz Apvienoto Karalisti vai no tās, kā arī apstāties papildu pieturās, veicot pasažieru pārvadājumus,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šī regula nosaka pagaidu pasākumus, kas reglamentē kravu autopārvadājumus, kā arī regulāru un speciālu regulāru pasažieru pārvadājumu ar autobusu veikšanu starp Savienību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti ("Apvienotā Karaliste") pēc tās izstāšanās no Savienības.

⁽⁶⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “transportlīdzeklis” kravas pārvadājumu gadījumā ir Apvienotajā Karalistē reģistrēts mehāniskais transportlīdzeklis vai sakabinātu transportlīdzekļu apvienojums, no kuriem vismaz sakabē esošais mehāniskais transportlīdzeklis ir reģistrēts Apvienotajā Karalistē, un to izmanto tikai kravu pārvadājumiem, tas var būt uzņēmuma īpašumā, uzņēmums to var būt iegādājies uz nomaksu vai var nomāt ar noteikumu, ka nomas gadījumā tas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/1/EK ⁽⁷⁾ izklāstītajiem nosacījumiem, bet pasažieru pārvadāšanas gadījumā tas ir autobuss;
- 2) “atļauts kravu pārvadājums” ir:
 - a) brauciens ar kravu, ko transportlīdzeklis veic no Savienības teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju vai pretēji, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) pēc brauciena ar kravu no Apvienotās Karalistes teritorijas, uz ko attiecas šā punkta a) apakšpunkts, septiņu dienu laikā no izkraušanas Savienības teritorijā līdz divām papildu iekraušanas un izkraušanas darbībām Savienības teritorijā četru mēnešu laikposmā no 12. panta otrajā daļā izklāstītās pirmās piemērošanas dienas un viena darbība septiņu dienu laikā no izkraušanas Savienības teritorijā nākamo trīs mēnešu laikā;
 - c) brauciens ar kravu, ko transportlīdzeklis veic no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju, braucot tranzītā caur Savienības teritoriju;
 - d) brauciens bez kravas saistībā ar a) un c) apakšpunktā minētajiem pārvadājumiem;
- 3) “atļauts pasažieru pārvadājums ar autobusu” ir:
 - a) brauciens ar autobusu, lai nodrošinātu pasažieru pārvadājumu no Savienības teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju vai pretēji, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) brauciens ar autobusu, lai nodrošinātu pasažieru pārvadājumu no Apvienotās Karalistes teritorijas uz Apvienotās Karalistes teritoriju, braucot tranzītā caur Savienības teritoriju;
 - c) brauciens bez pasažieriem saistībā ar a) un b) apakšpunktā minētajiem pārvadājumiem;
 - d) pasažieru iekāpšana un izkāpšana Īrijas pierobežas reģionā, veicot starptautiskus regulāros un speciālos regulāros pārvadājumus starp Īriju un Ziemeļīriju laikā līdz 2019. gada 30. septembrim;
- 4) “Īrijas pierobežas reģions” ir Īrijas apgabali, kas robežojas ar sauszemes robežu starp Īriju un Ziemeļīriju;
- 5) “Savienības kravu autopārvadātājs” ir uzņēmums, kas veic kravu autopārvadājumus un kam ir derīga Kopienas atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1072/2009 4. pantu;
- 6) “Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājs” ir uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kam ir atļauts nodarboties ar kravu autopārvadājumiem, un kam ir derīga Apvienotās Karalistes atļauja;
- 7) “Apvienotās Karalistes atļauja” attiecībā uz Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātāju ir Apvienotās Karalistes izdota atļauja starptautisku pārvadājumu veikšanai un attiecas uz kravu atļautu pārvadājumu, un attiecībā uz Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātāju – Apvienotās Karalistes izdota atļauja starptautisku pārvadājumu veikšanai un attiecas uz atļautu pasažieru pārvadājumu ar autobusu;
- 8) “autobuss” ir Apvienotajā Karalistē reģistrēts transportlīdzeklis, kas saskaņā ar tā konstrukciju un aprīkojumu ir piemērots un paredzēts vairāk nekā deviņu pasažieru, ieskaitot transportlīdzekļa vadītāju, pārvadāšanai;
- 9) “regulāri pārvadājumi” ir tādi pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās;
- 10) “speciālie regulārie pārvadājumi” ir regulāri pārvadājumi neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, un ar kuriem nodrošina noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus, nepārvadājot pārējos pasažierus;

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/1/EK (2006. gada 18. janvāris) par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem (OV L 33, 4.2.2006., 82. lpp.)

- 11) "Savienības autobusu pārvadātājs" ir uzņēmums, kas veic pasažieru pārvadājumus ar autobusu un kam ir derīga Kopienas atļauja saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1073/2009;
- 12) "Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājs" ir uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, kam ir atļauts nodarboties ar pasažieru pārvadājumiem ar autobusu un kam ir derīga Apvienotās Karalistes atļauja;
- 13) "pārvadātājs" ir vai nu kravas autopārvadātājs vai autobusu pārvadātājs;
- 14) "konkurences tiesības" ir jebkuri tiesību akti, kas attiecas uz šādām darbībām, ja tās varētu ietekmēt kravu autopārvadājumu vai autobusu pārvadājumu pakalpojumus:
 - a) darbības, kas ietver:
 - i) līgumus starp attiecīgi kravu autopārvadātājiem vai autobusu pārvadātājiem, kravu autopārvadātāju vai autobusu pārvadātāju apvienību lēmumus un saskaņotas darbības, kuru mērķis ir novērst, ierobežot vai kropļot konkurenci vai kuru sekas ir konkurences novēršana, ierobežošana vai kropļošana;
 - ii) viena vai vairāku kravu autopārvadātāju autobusu pārvadātājs vai autobusu pārvadātāju dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu;
 - iii) pasākumus, ko Apvienotā Karaliste veic vai patur spēkā attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kuriem Apvienotā Karaliste piešķir īpašas vai ekskluzīvas tiesības, un kas ir pretrunā ar i) vai ii) punktu; un
 - b) attiecīgi kravu autopārvadātāju vai autobusu pārvadātāju koncentrācija, kas būtiski kavē efektīvu konkurenci, jo īpaši, radot vai nostiprinot dominējošu stāvokli;
- 15) "subsīdija" ir jebkāds finansiāls ieguldījums, ko valdība vai jebkura cita publiska iestāde jebkurā līmenī piešķir pārvadātājam un kas dod labumu, tostarp:
 - a) līdzekļu tieša piešķiršana, piemēram, dotācijas, aizdevumi vai ieguldījums pašu kapitālā, iespējama līdzekļu tieša piešķiršana un saistību pārņemšana, piemēram, aizdevuma garantijas, kapitāla iepludināšana, īpašumtiesības, aizsardzība pret bankrotu vai apdrošināšana;
 - b) atteikšanās no ieņēmumiem vai tādu ieņēmumu neiekasēšana, kas citādi būtu iekasējami;
 - c) tādu preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana, kas neattiecas uz vispārējo infrastruktūru, vai preču vai pakalpojumu iegāde; vai
 - d) maksājumi finansēšanas mehānismam vai uzticēšana privātai struktūrai vai tās norīkošana pildīt vienu vai vairākas a), b) un c) apakšpunktā minētās funkcijas, kas parasti būtu valdības vai citas publiskas iestādes kompetencē un praksē nekādā būtiskā ziņā neatšķiras no valdību parastās prakses.

Uzskata, ka labumu nepiešķir ar finansiālu ieguldījumu, ko veic valdība vai cita publiska iestāde, ja privāts tirgus dalībnieks, kas pamatojas vienīgi uz rentabilitātes perspektīvu, tādā pašā situācijā kā attiecīgā publiskā iestāde būtu veicis to pašu finansiālo ieguldījumu;
- 16) "neatkarīga konkurences iestāde" ir iestāde, kas atbild par konkurences tiesību piemērošanu un izpildi, kā arī par subsīdiju kontroli un kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) iestāde ir funkcionāli neatkarīga, un tai ir pienācīgie resursi, kas vajadzīgi tās uzdevumu veikšanai;
 - b) ar nepieciešamajām garantijām ir nodrošināts, ka iestāde tās pienākumu izpildē un pilnvaru īstenošanā ir neatkarīga no politiskās vai jebkādas citas ārējās ietekmes un rīkojas objektīvi; un
 - c) iestādes lēmumus var pārsūdzēt tiesā;
- 17) "diskriminācija" ir jebkāda veida diferencēšana bez objektīva pamatojuma tādu preču piegādē vai pakalpojumu, tostarp sabiedrisko pakalpojumu, sniegšanā, ko izmanto kravu autopārvadājumu vai autobusu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, vai to publisko iestāžu attieksmē, kuras saistītas ar šādiem pakalpojumiem;
- 18) "Savienības teritorija" ir dalībvalstu teritorija, kurā tiek piemērots LES un LESD atbilstoši minētajos Līgumos paredzētajiem nosacījumiem.

3. pants

Tiesības veikt atļautus kravu pārvadājumus

1. Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātāji var veikt atļautus kravu pārvadājumus saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Fiziskas vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, var veikt šādu veidu atļautus kravu pārvadājumus bez Apvienotās Karalistes atļaujas 2. panta 7. punkta nozīmē:
 - a) pasta pārvadājumi kā vispārējais pakalpojums;
 - b) bojātu vai avarējušu transportlīdzekļu pārvadājumi;
 - c) kravu pārvadājumi ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru maksimālā pilnā masa, ietverot piekabju masu, nepārsniedz 3,5 tonnas;
 - d) medikamentu, medicīnas ierīču, iekārtu un citu neatliekamas medicīniskas palīdzības sniegšanai vajadzīgu piederumu pārvadājumi, jo īpaši uz dabas katastrofu piemeklētām vietām;
 - e) kravu pārvadājumi ar noteikumu, ka:
 - i) pārvadājamā krava ir uzņēmuma īpašums vai uzņēmums to pārdevis, nopircis, iznomājis vai nomājis, izgatavojis, ieguvis, apstrādājis vai remontējis;
 - ii) brauciena mērķis ir atvest kravu uz uzņēmumu vai aizvest no tā, vai arī to pārvietot uzņēmuma teritorijā vai ārpus tās savām vajadzībām;
 - iii) šādiem pārvadājumiem izmantotos mehāniskos transportlīdzekļus vada personāls, kas strādā uzņēmumā vai ir nodots uzņēmuma rīcībā saskaņā ar līgumsaistībām;
 - iv) kravu pārvadāšanai izmantotie transportlīdzekļi ir uzņēmuma īpašumā, uzņēmums tos iegādājies uz nomaksu vai nomā, ar noteikumu, ka nomātie transportlīdzekļi atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Direktīvā 2006/1/EK; un
 - v) šādi pārvadājumi ir ne vairāk kā palīgdarbība uzņēmuma vispārējā darbībā.

4. pants

Tiesības veikt regulārus un speciālus regulārus autobusu pārvadājumus

1. Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātāji saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem var pārvadāt pasažierus ar autobusu, veicot regulārus un speciālus regulārus pārvadājumus.
2. Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem jābūt atļaujai, kas izsniegta pirms šīs regulas piemērošanas dienas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 6. līdz 11. pantu, lai veiktu atļautus regulārus un speciālus regulārus autobusu komercpārvadājumus.
3. Atļaujas, kas paliek spēkā saskaņā ar šā panta 2. punktu, var turpināt izmantot šā panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem uz termiņu, kas nav ilgāks par 2019. gada 31. decembri, ja tās ir atjaunotas saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem vai grozītas attiecībā uz pieturām, maksām vai grafiku, kā arī ievērojot Regulas (EK) Nr. 1073/2009 6. līdz 11. pantā paredzētos noteikumus un procedūras.
4. Fiziskas vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, atļautu pasažieru pārvadājumu ar autobusu nekomerciāliem un bezpeļņas mērķiem var veikt bez Apvienotās Karalistes atļaujas 2. panta 7. punkta nozīmē, ja:
 - a) attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpakalpojumus; un
 - b) izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums vai šī persona ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki, pati fiziskā persona vai personāls, kas nodarbināts attiecīgajā uzņēmumā vai kas atbilstīgi līgumsaistībām nodots attiecīgā uzņēmuma rīcībā.

Uz minētajiem pārvadājumiem neattiecas nekādas Savienības atļauju izsniegšanas sistēmas, ja personai, kas veic darbību, ir valsts atļauja, kas izsniegta pirms šīs regulas piemērošanas dienas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 3. panta 2. punktu.

5. Transportlīdzekļa maiņa vai pārvadājuma pārtraukšana, lai dotu iespēju veikt brauciena daļu, izmantojot citu transporta veidu, neietekmē šīs regulas piemērošanu.

5. pants

Divpusējie nolīgumi vai vienošanās

Attiecībā uz šīs regulas piemērošanas laikposmu dalībvalstis nerisina sarunas un neiesaistās nekādos divpusējos nolīgumos vai vienošanās ar Apvienoto Karalisti par jautājumiem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Attiecībā uz minēto laikposmu tās Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem citādi nepiešķir nekādas tiesības, izņemot tās, kas piešķirtas saskaņā ar šo regulu, neskarot spēkā esošās daudzpusējās vienošanās.

6. pants

Sociālie un tehniskie noteikumi

Veicot atļautus kravu pārvadājumus vai pasažieru pārvadājums ar autobusu saskaņā ar šo regulu, ievēro šādus noteikumus:

- a) attiecībā uz autotransporta apkalpes locekļiem un pašnodarbinātajiem autovadītājiem – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/15/EK ⁽⁸⁾;
- b) attiecībā uz dažiem sociālās jomas tiesību aktiem saistībā ar autotransportu – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 ⁽⁹⁾ prasības;
- c) attiecībā uz tahogrāfiem autotransportā – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 165/2014 ⁽¹⁰⁾ izklāstītās prasības;
- d) attiecībā uz transportlīdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/59/EK ⁽¹¹⁾ izklāstītās prasības;
- e) attiecībā uz dažu autotransportlīdzekļu maksimālajiem pieļaujamajiem gabarītiem un masu – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/53/EK ⁽¹²⁾;
- f) attiecībā uz ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju mehāniskajos transportlīdzekļos – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/6/EEK ⁽¹³⁾;
- g) attiecībā uz drošības jostu un bērnu ierobežotājsistēmu obligātu lietošanu transportlīdzekļos – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/671/EEK ⁽¹⁴⁾;
- h) attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanu darbā – prasības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK ⁽¹⁵⁾;
- i) attiecībā uz pasažieru tiesībām – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 ⁽¹⁶⁾.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (OV L 60, 28.2.2014., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

⁽¹²⁾ Padomes Direktīva 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamajos gabarītos iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.).

⁽¹³⁾ Padomes Direktīva 92/6/EEK (1992. gada 10. februāris) par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā (OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Padomes Direktīva 91/671/EEK (1991. gada 16. decembris) par drošības jostu un bērnu ierobežotājsistēmu obligātu lietošanu transportlīdzekļos (OV L 373, 31.12.1991., 26. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.).

7. pants

Tiesību līdzvērtīgums

1. Komisija uzrauga tiesības, ko Apvienotā Karaliste piešķir Savienības kravu autopārvadātājiem un Savienības autobusu pārvadātājiem, un to īstenošanas nosacījumus.
2. Ja Komisija konstatē, ka tiesības, ko Apvienotā Karaliste piešķirusi Savienības kravu autopārvadātājiem vai Savienības autobusu pārvadātājiem, *de jure* vai *de facto* nav līdzvērtīgas tiesībām, kas saskaņā ar šo regulu piešķirtas Apvienotās Karalistes pārvadātājiem, vai ka šīs tiesības nav vienādi pieejamas visiem Savienības kravu autopārvadātājiem vai Savienības autobusu pārvadātājiem, tā nekavējoties un lai atjaunotu līdzvērtīgumu, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 11. pantu ar mērķi:
 - a) apturēt šīs regulas 3. panta 1. un 2. punkta vai 4. panta 1. līdz 4. punkta piemērošanu, ja Savienības pārvadātājiem netiek piešķirtas līdzvērtīgas tiesības vai ja piešķirtās tiesības ir minimālas;
 - b) noteikt Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem pieejamās maksimālās kapacitātes vai braucienu skaita ierobežojumus, vai abus; vai
 - c) pieņemt darbības ierobežojumus, kas saistīti ar transportlīdzekļu tipiem vai ekspluatācijas nosacījumiem.

8. pants

Godīga konkurence

1. Komisija uzrauga apstākļus, kādos Savienības pārvadātāji konkurē ar Apvienotās Karalistes pārvadātājiem kravu autopārvadājumu un autobusu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanā, uz ko attiecas šī regula.
2. Ja Komisija konstatē, ka jebkuras šā panta 3. punktā minētās situācijas dēļ šā panta 1. punktā minētie apstākļi ir ievērojami nelabvēlīgāki par tiem, ko izmanto Apvienotās Karalistes pārvadātāji, tā nekavējoties un lai novērstu šo situāciju, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 11. pantu ar mērķi:
 - a) apturēt 3. panta 1. un 2. punkta vai 4. panta 1. līdz 4. punkta piemērošanu, ja konkurences apstākļi Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem tik ļoti atšķiras no tiem konkurences apstākļiem, kas attiecas uz Savienības pārvadātājiem, ka otrajiem attiecīgo pakalpojumu sniegšana vairs nav ekonomiski izdevīga;
 - b) noteikt Apvienotās Karalistes kravu autopārvadātājiem vai Apvienotās Karalistes autobusu pārvadātājiem pieejamās maksimālās kapacitātes vai braucienu skaita ierobežojumus, vai abus; vai
 - c) pieņemt darbības ierobežojumus, kas saistīti ar transportlīdzekļu tipiem vai ekspluatācijas nosacījumiem.
3. Šā panta 2. punktā minētos deleģētos aktus atbilstīgi minētajā punktā paredzētajiem nosacījumiem pieņem, lai novērstu šādas situācijas:
 - a) Apvienotā Karaliste piešķir subsīdijas;
 - b) Apvienotā Karaliste nav pieņēmusi vai faktiski nepiemēro konkurences tiesības;
 - c) Apvienotā Karaliste nav izveidojusi vai saglabājusi neatkarīgu konkurences iestādi;
 - d) Apvienotā Karaliste piemēro tādas darba ņēmēju aizsardzības, drošības, drošuma vai vides aizsardzības standartus, kas ir zemāki nekā Savienības tiesību aktos noteiktie standarti vai – gadījumā, ja Savienības tiesību aktos nav attiecīgu noteikumu – zemāki nekā standarti, ko piemēro visas dalībvalstis, vai jebkurā gadījumā zemāki nekā attiecīgie starptautiskie standarti;
 - e) Apvienotā Karaliste saistībā ar atļauju piešķiršanu kravu autopārvadātājiem vai autobusu pārvadātājiem piemēro standartus, kas ir zemāki nekā Regulā (EK) Nr. 1071/2009 ⁽¹⁷⁾ noteiktie standarti;

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

- f) Apvienotā Karaliste saistībā ar profesionālu autotransporta līdzekļu vadītāju kvalifikāciju un apmācību piemēro standartus, kas ir zemāki nekā Direktīvā 2003/59/EK noteiktie standarti;
 - g) Apvienotā Karaliste piemēro ceļu nodevu un nodokļu uzlikšanas noteikumus, kas atšķiras no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/62/EK ⁽¹⁸⁾ paredzētajiem noteikumiem; un
 - h) jebkāda veida diskriminācija, kas vērsta pret Savienības pārvadātājiem.
4. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Komisija var pieprasīt informāciju no Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm vai Apvienotās Karalistes pārvadātājiem. Ja viņi nesniedz pieprasīto informāciju samērīgā termiņā, ko noteikusi Komisija, vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija var rīkoties saskaņā ar 2. punktu.

9. pants

Regulas (EK) Nr. 1072/2009 un (EK) Nr. 1073/2009 darbības jomas paplašināšana

1. Saistībā ar kravu pārvadājumiem starp Savienības teritoriju un Apvienotās Karalistes teritoriju, ko veic Savienības kravu autopārvadātājs, pamatojoties uz Apvienotās Karalistes piešķirtām tiesībām kā minēts šīs regulas 7. pantā, un kas ir līdzvērtīgas tām, kas piešķirtas saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1072/2009 piemēro attiecībā uz to brauciena daļu, kas tiek veikta iekraušanas vai izkraušanas dalībvalsts teritorijā.
2. Saistībā ar pasažieru pārvadājumiem starp Savienības teritoriju un Apvienotās Karalistes teritoriju, ko veic Savienības autobusu pārvadātājs, pamatojoties uz Apvienotās Karalistes piešķirtām tiesībām kā minēts šīs regulas 7. pantā, un kas ir līdzvērtīgas tām, kas piešķirtas saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1073/2009 piemēro attiecībā uz to brauciena daļu, kas tiek veikta pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas dalībvalsts teritorijā.

10. pants

Apspriešanās un sadarbība

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes vajadzības gadījumā apspriežas un sadarbojas ar Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu šīs regulas īstenošanu.
2. Dalībvalstis pēc pieprasījuma bez liekas kavēšanās sniedz Komisijai jebkādu informāciju, kas iegūta saskaņā ar šā panta 1. punktu, vai jebkādu citu informāciju, kas ir būtiska 7. un 8. panta īstenošanai.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 8. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir līdz 2019. gada 31. decembrim.
2. Pirms deleģētā akta pieņemšanas saskaņā ar 7. panta 2. punktu vai 8. panta 2. punktu Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
3. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

12. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no nākamās dienas pēc tam, kad saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu Līgumi vairs nav piemērojami Apvienotajai Karalistei.

Tomēr šo regulu nepiemēro, ja līdz minētajai dienai ir stājies spēkā izstāšanās līgums, kas noslēgts ar Apvienoto Karalisti saskaņā ar LES 50. panta 2. punktu.

Šo regulu beidz piemērot 2019. gada 31. decembrī.

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/62/EK (1999. gada 17. jūnijs) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (OV L 187, 20.7.1999., 42. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2019. gada 25. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA
